

ПРИКАЗКА ЗА ДВЕТЕ СЕСТРИ И МАЩЕХАТА

Имало едно време един мъж и една жена. Те си имали дъщеря. Случило се така, че майката починала. Момчето останало само с баща си. Днес, утре, нямало кой да се грижи за нея. Баща ѝ отивал на работа и тя оставала сама. Нямало кой да я научи да готви, да пере и да се грижи за къщата.

Решил баща ѝ да се ожени повторно. Но Втората му жена била много лоша. Тя също си имала момиче, но то било черно и грозно, докато завареницата била много красива.

Бащата отивал сутрин на работа и не знаел, че мащехата се грижела само за своето си момиче. А другата била и не ѝ давала да яде. Момчето се опитвало да каже на баща си, но той не ѝ вярвал и все повтарял:

– Как да я оставя сега? Нали ще ми се смеят хората?

А жена му плашела момчето:

– Само да кажеш на баща си, че те бия и не ти давам да ядеш! Ще те изхвърля от къщи!

А на мъжа си казала:

– Слушай, мъжо, дъщеря ти е голям звяр, голяма пакостница. Нека да направя една пита, ще я заведа в гората, ще пуснеш питката от някоя височина. Тя ще тръгне след нея и ще си намери мястото.

Той, за да не я разсърди, се съгласил.

Една сутрин той взел питката, която жена му направила, повикал дъщеря си и тръгнали към гората. Вървели, вървели и момчето казало:

– Татко, гладна съм!

– Е, по-нататък, щерко.

– Тате, пие ми се вода, жадна съм!

– Още малко, щерко!

Вървели, вървели, стигнали до една височина. Бащата търкулнал питката надолу и казал:

– Тичай, щерко, след питката!

Тръгнала тя след нея, тичала, тичала – изгубила се.

Баща ѝ се прибрал в къщи и жена му го попитала: